

DOPIS Z RAKVE

Pondělí, 25 leden 2021

Mámí drahák! Známí; má. Nikdy jsem nenechal nic nahodí. Myslel jsem vředy na zadní kolečka. Na náje blaho. V rozhodování jsem bálval vředy o krok dopředu a často jsem i pádval. Nesnájel jsem drby, úivelnost, nedoc neová, pravdy, spách na poslední chvíli a tzv. úit- ze dne na den. To Ty ale v-á. Proúili jsme spolu velkou dvou století. Spoustu krásných chvíli, ale - to náje usmívání- po sporadickém úilii, opátní dobívaní, bylo mne vředy nejkrásnější-...

Sama vřak v-á, úe úilii byla jen tehdy, kdy sis usmyslela, úe mne pádval k obrazu svému a kdyú jsem Ti nechtí dít úanci. Proúili jsme spolu mnoho nánost-, vzružení- i období- nádherných bobák-má-ká mláen-, pámi nichú jsem si vředy odpáinul a nabral nových sil. Vzpománím si i na dobu budování- nájeho bydlá, kdy jsme se trumfovali náipady a následná se dohadovali, á- náipad byl lepší- a kdo s ná-m pádval. Vychovali jsme spolu dvě krásné holky. Pominu-li tu nutnou, úistí materiálná- oblast, proúili jsme náco, co uú se nikdy nevrítí-. Nedí se úci, úe byl má j úivot s Tebou fádnam. To v úádnam pádval. Dáky Ti za vře, úisko moje.

Moje milá, Na sklonku svého

úivota se Ti vřak musím svámit s jednou trapnou skutečností-. Ne, neúkej nic, úisko. Mn se to takém neú snadno. Urít se úervením a v záipát- opát blednu. Cát-m i studenú pot na máom úele. Jsem orosenú, kótkám a táesou se mi ruce. Doufám, úe to jeít dopáju. Kdybych se Ti vřak nesváúmil, drahák, nemohl bych s klidem zavát-oá a odejít z tohoto sváta.

Vzpománím na ty nádherné

pá-uánice ná- malí dceruák? Doktorka je nazvala extra tá-dou. Úebnicovou úázkou. Vzpománím, jak by nevrítí? Protivní? Kná-avá? Jak jsem ji stíle choval? Vyprávl jsem já- pohádky odpádu, odzadu, schválná jsem se pletl, známím i vymýlením úkanky jen proto, abych ji zabavil. Vzpománím, jak mála úžsrostlú uáin- lalúky s tváúkami? Byla jako malú syslá-k. No a pak to páúilo. I na mne. Zát-mco já jsem blouznil v jednaútyúicá-tkách, ty jsi báúela na pohotovost. Celú táden jsi byla bezradná. Ten blájnivej a úralej doktor mi páedepsal DESET krabiék antibiotik a k tomu jsem potáj- úral jeítú deset acylpyrinú denná, abych srazil horeku. Pak jsi letála do úkáry a s rozzáúenúma úima jsi mi páinesla pytlá-k na pytlá-k. Na úkáúskú páedpis. On to byl spá-úe taková malú ruksúek, pamatujeú? :-)))

Teú asi v duchu poú-táí, kolik mi bylo rokú.

Nepoú-tej to, úisko. Bylo mi úestatúicet.

Já jsem svúm objemnúm búú-m

muústvám rozesmával Tebe, Ty zase mne svúm údivem. V úch jsem Ti vidí páúin-, abych se brzy uzdravil, avřak - aby mi ten otok zústal navky. Po tádnú neúspáúno úen- a zá-úajá-cá- otravy antibiotiky, jsi mne nechala, ano nechala!!!, nehádej se zase, proti máú vli, odvúzt do nemocnice. A tehdy jsem myslel, úe pro mne skonúil úivot. Jedinou útúchou a trochou pozdvúen- i radosti tam, byla ta mladá sestúka, smájek, která se mnou jítá cátila a která mi káúdou chvílíku, jak jen mála troúku úasu, dávala studenú obkládky na má oteklá varlata. A vředy se na mne tak krásná usmávala... Jej- ruúka byla tak náúnáúéivoná-la octanem hlinitúmaéi a já byl tak nemohoucí-. Vzpománím si i na tu odmáúenou, asi 40tiletou doktorku, která má páúijá-mala. To byl pravú opak onú sestúíky. Porúila mi, abych si stáhl slipy a zústal stít támi metry pámed ná-. Feministka jedna. Kdyú jsem to s uzardná-m událal, suúe poznamenala: "no, to je páknúéiúe, a úmájala si tam jakousi latinu. Já dodnes neú-m, jak to myslela. Ona snad nevidá poúúdnúho chlapa.

Vám jen, úe ta gravitace byla páú-újerná.

Děsně, jsem si pátým jím vznášejet se v beztlaké, někde v chladném vesmíru. A bez horečky. Ten Tvůj ruksáček, lísko, který těm tak smáhl, jsem nechal raději doma. Ona by se mi určitě smáhlá tak. Babizna. Vábec se mi nelíbila. Po 14ti dnech smlouvání s primářem infekčního oddělení, jsem se konečně vrátil domů. K Tobě a k našim dvěma dcerkám. A kvůli těm, stejně je cítím citlivě změnou varlat, které byly spáté pátým-těm, ne funkční- chloubou a vizitkou nadsamce (no ano, do této role jsi mne pátémce pasovala sama), jsme dost dlouho životi. Kdybys věděla, jakou jsem měl tehdy na Tebe chuť!

Když jsem se ale uzdravil, vzpomínám?

Já tak vzpomínám!

Jenže - pátým kašdám našim milováním- jsem někde v podvědomí slyšel ta různá primářova slova. Nevědomost a nejistota, lísko, to jsou hrozná pocity. Pátým propouštím mi někde, že má na TO musíme upozornit a že se máme podle TOHO i dít.

ěkl mi doslova, že v, že u máme dvě dcery a že nepředpokládám, že bychom chtěli je jedno dít. Proto jsem přibližně prodal tu ošklivou dátskou nemoc, která se - v mém věku - má-že i nemusíme projevit neplodností. Přibližně s těm však musíme po-tat a pak někde svatě vysoké tip 99% ku jedné. Vedle smutného domněnky mi však někde i velmi radostnou zprávou. Na tu dležitou funkci kašdám chlapa to přibližně nemá právní vliv a ta zůstane zachována beze změny. A povzbudivě se pátým tom pousmál. Lísko, těm mne velmi uklidnil. Mluvil se mnou jako chlap s chlapem. Jako rovně s rovně. Když viděl, jak se mi rozzářily oči a že by mi ten eventuálně handicap ani trošku nevalil, okamžitě dodal: **POZOR!** To jedno procento tu pátým jde, je! Miláku, lepší zprávu mi tehdy nemohl sdělit. Já jsem však pevně doufal, že i primář se má- a že to bude plně stovka. Už pátým propouštím- jsem se těm, že se budu chovat jako hasič a Ty, že konečně pátémestaneš jistě tu odpornou chemickou antikoncepci, která má jistě vedlejší- áinky a která určitě neprospěje tvému samotnému tělu.

Drahé, to jedno nejisté procento mi nedalo spát. Pátým jsem na něj musel myslet. Ve dne, v noci. Znějí má. Co si neovládám, nezmažám, tomu nevážím. A pak to pátým jelo. Ne, lísko, nebyla to žadná jipindá-ra. Pátým Těm se vždy vysprchovala a pak krásně voněla. S žadnou courou z E55 bych si nikdy nic nezával. To Ti pátým-sahám.

Nakonec " i ona byla vdaná. Přibližně nespokojeně se svým manželem a s manželkou životem věbec. Vánoce přibližně u nich byly šťastné. Avšak - nebyla v tom věc žadně líska, lísko. Jen chuť. Ona byla tehdy pro mne těm nejlepší zkušebněm krásl-kem, jakého jsem mohl najít. Chápeš? Ona mi spadla pátým-mo z nebe. A věm, že jsem nijak zvlášť nenaláhal. Pouze jsem podlehl. Ona má naopak sama provokovala. I v práci. Sedla si proti mně a bosou nohou mi šmejdila v rozkroku. Pátěsně tam, kam jsi mi Ty i pak ta mladší sestřička a její ručka, dělala složeně díttské plněnky namoženě v octanu. Dávala se mi vyzvěvavě do očí- a sledovala, co to se mnou provádě. Chtěl bych těm, lísko, kdybys byla na mém místě, jestli bys to ustála. Vlastně ulela! A co se těm testu samotného, sama mi dít-kala, že si nemusím dávat pozor. Ona to pátým-mo chtěla. No uznej, že bych byl hloupej. Vždy jsem se jen testoval pro naše dobro.

Na svoji obhajobu však musíme dodat, že jsem je jistě nebyl v plněm věku, tak jako s Tebou. Vždy vě-š. Zpočátku to byl jen jaksi závažný. Když má pustili z nemocnice, nežli jsme ani do kina, aby má, nášhodou neudešila sklápěc- sedačka do úroku. Pamatuješ?

Miláčku, báhem naÁjĀ- znÁjmosti, kdy
ona byla mnohem vĀ-ce aktivnĀ- neÁ¼ jĀj, uÁ¼ mi neÁjlo jen o to jedno â€ doktorovo -
dĀ-raznĀ vyĀ™Ā•enĀ© procento. MĀ uÁ¼ Ājlo o celĀ½ch 100%. O naÁjich 100%. VĀĀ™ mil!

Ne, nebudu TĀ napĀ-nat lĀjisko.
VĀjechoo dobĀ™e dopadlo. SvĀ© dny mĀĀla pravidelnĀ©. PravidelnĀ© je mĀĀla rovnĀĀ¼ ta
mladĀj studentka, kterĀj u nĀjs v prĀjci myla okna a pĀ™ivydĀĀlĀjvala si tak na
svĀj studia.

Tehdy jsem se bĀjl, aby nespadla se ĀjtaflĀ- a proto jsem jĀ- je drĀ¼el.
No a pakâ€ipak jsem si pĀ™edstavoval jak padĀj â€ nĀĀjak v podvĀĀdomĀ- jsem to i pĀ™edvĀĀ-dal
a tak jsem ji radĀĀji chytil do nĀjruĀe.

Ani ona nebyla Ā¼ĀjdnĀj ĀjipindĀ-ra.
StejnĀ jako Ty, i ona nosila jedny rezervnĀ- kalhotky v taĀjce. Ale ten
doktor se ĀjerednĀ zmĀ½lil, lĀjisko. Za necelĀ½ rok zkouĀjek jsem si ovĀĀ™il, Ā¼e to
byla opravdu mĀj vytouĀ¼enĀj stovka! A Ā¼e Tys mohla v klidu, v pohodĀĀ a
bez stresu oĀekĀjvat svĀ© dny. Nakonec â€ ta Ājmejdilka se po roce naÁjich mechtlĀ- i
techtlĀ- stejnĀ odstĀĀhovala hodnĀĀ daleko. UĀ¼ jsem o nĀ- nikdy neslyĀjel. Od jejĀĀ-
bĀ½valĀ©ho muĀ¼e jsem se jen nĀjĀĀj_ho_dou dozvĀĀdĀĀl, Ā¼e se nakonec rozvedli a kdovĀĀ-
kde je jĀ- teĀ• konec. A studentka? Ta uĀ¼ takĀ© jistĀĀ dostudovala.

LĀjisko moje. ĀĀteĀj tyto Ā™Ājdky
v dobĀĀ, kdy uĀ¼ odpoĀ•Ā-vĀjm pod tĀĀ¼kĀ½m vĀ-kem. Napsal jsem Ti je proto, Ā¼e TĀĀ
chci uĀjetĀ™it z lĀ½ch jazykĀ- a nechci, aby ses snad dozvĀĀdĀĀla nĀĀco nepĀĀknĀ©ho,
nĀĀjakou nepravdu, od nĀĀkoho, kdo se rĀjd kochĀj cizĀ-m neĀjtĀĀstĀ-m. A takĀ© bych si
urĀĀitĀĀ nepĀ™ĀjĀl, abys mĀĀ po mĀ© smrti jeĀjtĀĀ Ājkrtila.
Jedna smrt mi bohatĀĀ staĀĀ-

LĀ-bĀj TĀĀ TvĀĀĀ, uĀ¼ neĀ¼ijĀ-cĀ-, avĀĀjak
stĀĀle milujĀ-cĀ- manĀ¼el.

PS: JeĀjtĀĀ Ti dluĀ¼Ā-m vysvĀĀtlenĀ-.
Jak vidĀĀĀj, moje milĀĀj vdovo, notĀĀ™ uĀ¼ splnil svĀĀĀkol. JeĀjtĀĀ za Ā¼iva jsem mu
dal link na tento ĀĀĀjek do ĀĀschovy s tĀ-m, Ā¼e Ti bude pĀ™edĀĀjn spolu se
zĀĀvĀĀtĀ-. Pa.

Ze zĀĀhrobĀ- pro svou milovanou

Napsal jejĀĀ- PETR